

द्रोहितुम्-द्रोग्धुम्-द्रोदुम्, द्रोहयितुम्, दुद्रुहिषितुम्-दुद्रोहिषितुम्-
दुधुक्षितुम्, दोद्रुहितुम्;

द्रुग्धिः-द्रूढिः, द्रोहणा, दुद्रुहिषा-दुद्रोहिषा-दुधुक्षा, दोद्रुहा;
द्रोहणम्, द्रोहणम्, दुद्रुहिषणम्-दुद्रोहिषणम्-दुधुक्षणम्, दोद्रुहणम्;
द्रुहित्वा-द्रोहित्वा, द्रुग्ध्वा-द्रूढ्वा, द्रोहयित्वा, दुद्रुहिषित्वा-दुद्रोहिषित्वा-
दुधुक्षित्वा, दोद्रुहित्वा;

प्रद्रुब्ध, प्रद्रोब्ध, प्रदुद्रुहिष्य-प्रदुद्रोहिष्य-प्रदुधुक्ष्य, प्रदोद्रुब्ध;
द्रोहम् २, द्रुहित्वा २- } द्रोहम् २, } दुद्रुहिषम् २-
द्रोहित्वा २-द्रुग्ध्वा २-द्रूढ्वा २, } द्रोहयित्वा २, } दुद्रुहिषित्वा २-
दुद्रोहिषम् २-दुधुक्षम् २, } दोद्रुहम् २; }
दुद्रोहिषित्वा २-दुधुक्षित्वा २, } दोद्रुहित्वा २. }

(886) “द्रूञ् हिंसायाम्”

(IX-क्रयादिः-1481. सक. सेट्. उभ.)

द्रावकः-विका, द्रावकः-विका, दुद्रूषकः-षिका, दोद्रूयकः-यिका;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्रैयादिकवन्ञ्धातुवत् (266) ज्ञेयानि ।
किपि-^Aअरिद्रूः ।

(887) “द्रेकृ शब्दनोत्साहयोः” (I-भ्वादिः-78. अक. सेट्. आत्म.)

‘उत्साहः=वृद्धिरौद्धत्यञ्च । ‘शब्दोत्साहे’ इति केचित् । यदाह काश्यपः-
‘द्रेकते=शब्देनोत्साहं करोति ।’ इति मा. धा. वृत्तिः ।

द्रेककः-किका, द्रेककः-किका, दिद्रेकिषकः-षिका, देद्रेककः-किका;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगोपतिवत् (429) ज्ञेयानि । घञि
^Bद्रेकः-उद्द्रेकः ।

1. क्त्वायाम्, इङ्विकल्पपक्षे, कित्त्विकल्पे च रूपद्वयम्, इडभावपक्षे, घत्त्विकल्प-
नात्, घत्वे, ङत्वे च रूपद्वयम् इत्याहल्य च रूपचतुष्टयं ज्ञेयम् ।

A. ‘मोदस्कुतोऽथ कबरी प्रयुनत् स रामः कनून्त् सृदङ्गमिह रङ्गमगादरिद्रूः ॥’
धा. का. 3.5.

B. ‘तमुत्तमश्लोकमवेक्ष्य तस्स्तुतिद्वैकैरुपधेकयिताऽस्मि दिक्कतम् ॥’ धा. का. 1.11.